



## ಅನುಭವ ಕಥನ

ಹೊರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್. ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ ಜೊತೆ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋದ ದಿನ, ಎಮ್ಮೆ ಕುರಿದನ ಮೇಯಿಸಕ್ಕೆ ಜನ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ, ಅವನ ಜೊತೆ ಗದ್ದೆ ನಾಟಿ ದಿನ ಊಟ ತಗೊಂಡು ಹೋದ ದಿನ, ಮನೆಗೆ ಯಾರಾದ್ರು ನಂಟರು ಬಂದು ಬಾಡುಬಳ್ಳಿ ಮಾಡಿದ್ರೆ ರಜಾಚೀಟಿ ಇಲ್ಲದೇ ನಾವೇ ರಜೆ ಘೋಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ನಮ್ಮೂರಿನ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತು ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದವರು— ಬಾಣಂತಿಯರು, ಹುಷಾರಿಲ್ಲದವರು, ವೃದ್ಧರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ನಂತರ ಮಾಸ್ತರರು ಕೂಡ ಇದ್ದ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಹಾಯಿಸಿ ನಿಡ್ಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ನಿಡ್ಡೆ ಮಾಡುವಾಗ ಗಲಾಟೆಯಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನಿಟರ್ ಕರ್ತವ್ಯ. ಯಾರಾದ್ರು ನಿದ್ರಾಭಂಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಿದಿರಿನ ಕೋಲಿನ ಹೊಡೆತ. ನಮ್ಮ ಮಾಸ್ತರರು ಬರಿ ಕೈ ಹಸ್ತದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅವರ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆತ್ತದ ಮೂಲಕವೆ. ತಲೆ ಎಂದರೆ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಅಂಟಿದ ಕೂದಲು, ಅಂಗಿ ಮತ್ತು ಲಂಗವೆಂದರೆ ಸೋಪು ಕಾಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳು. ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿಯೂ ಕುಂಡಿ ಮತ್ತು ಸೊಂಟದ ಕೆಳಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡರ ಮೈಲಿಗೆಯ ಭಯವಿತ್ತು.

ಓದುವ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸಾಮ್ಯತೆ ಇತ್ತು. ಪೂರಾ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಒಂದೇ ಸ್ಲೇಟ್. ಬರೆಯಲು ಮತ್ತು ಹೊಡೆದಾಡುವ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಸಾಧನ. ಸ್ಲೇಟ್ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುವ ಬಳಪ, ಹೆಚ್ಚಿದರ ಮಗ್ಗಿ ಪುಸ್ತಕ. ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಳೆಯದೇ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಅಕ್ಷರಜ್ಞನ ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಕುರಾನ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಬೈಬಲ್‌ನಂತೆ ನಾವು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಿದ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುಸ್ತಕ. ಸ್ಲೇಟ್ ಒನ್ ಟೈಮ್ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್. ಬಳಪ ರೀಕರಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್. ಇಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವುದೇ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ, ಬ್ಯಾಗ್, ನೋಟ್

ಬುಕ್ ಖರೀದಿಸುವ ತಾಪತ್ರ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಕೂಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಏಕೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ಕಾಮನ್ ಸಿಲಬಸ್ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ವರ್ಷದ ಯಾವುದೇ ತಿಂಗಳು ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದರೂ ಶಾಲೆಗೆ ಆಬ್ಸೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಪಾಠ ಮಿಸ್ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ ಅಂತರವಿಲ್ಲದೇ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಕಲಿತದ್ದು 'ಅ' ಇಂದ 'ಳ'ವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆ, ಒಂದರಿಂದ ನೂರರವರೆಗೆ ಸಂಖ್ಯೆ, ಎರಡರಿಂದ ಹತ್ತರವರೆಗೆ ಮಗ್ಗಿ ಮತ್ತು 'ಕ'ಯಿಂದ 'ಕೆ'ವರೆಗೆ ಕಾಗುಣಿತ ಮಾತ್ರ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಬರೆದದ್ದು, ಅಳಿಸಿದ್ದು, ಗೀಚಿದ್ದು, ಓದಿದ್ದು, ಹೇಳಿದ್ದು, ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದರೆ ಕನಿಷ್ಠವೆಂದರೂ ಲಕ್ಷ ದಾಟುತ್ತದೆ. ಇದಿಷ್ಟೇ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದು.

ನಮಗೆ ಯಾವ ಹೋಲವರ್ಕ್ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಕ್ ಅನ್ನು ಕ್ಲಾಸ್ ರೂಂನಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗಿನಂತೆ ಎಕ್ರಾಂಭಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆಯದೆ ಉತ್ತೀರ್ಣಗೊಂಡ ಉತ್ತಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು. ಏಕೆಂದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆಯಲು ಬುಕ್, ಹಾಳೆ, ಪೆನ್, ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಬೇಕು. ಅದ್ಯಾವುದೂ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್, ಬಿಇಒ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಂಬೈನ್ಡ್ ಸ್ಕೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸಂಜೆ ಶಾಲೆ ಮುಗಿಯುವ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಮುಂಚೆ ಅದು ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ ತಲುಪುತ್ತಿತ್ತು. ಗುಂಪಾಗಿ ಮಗ್ಗಿ ಹೇಳುವುದು ಊರಿನ ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುದ್ರೆ ಒತ್ತಿದ ಹಾಗೆ.

ನಮ್ಮ ಮಾಸ್ತರರು ಅಪರಿಚಿತ ಪಂಚೆ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಂಟ್ ಧರಿಸಿದ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಮತ್ತು



ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ಸೂಚಿಸುವುದನ್ನು ಶಿಸ್ತಾಗಿ ಕಲಿಸಿದ್ದರು. ಯಾರೇ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದರೂ, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕರೂ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಹಕ್ಕೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಹಸ್ತದ ಐದು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಗುಡ್‌ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಗುಡ್‌ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಎಂಬುದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ಬದಲಾಗದ ಗೌರವ ಸೂಚಕ ಪದವಾಗಿತ್ತು.

ಕ್ಲಾಸ್ ರೂಂನಲ್ಲಿ ಮೌನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ. ನಂತರದ್ದು ಕಲಿಕೆಗೆ. ಬರೆಯದಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪರಸ್ಪರ ಜಗಳ

ಹೊಡೆದಾಟ ನಿಷಿದ್ಧ. ಮೌನಿಬಾಬಾಳಾಗಿದ್ದ ನಾವು ಮೂರು ಮಂದಿ ಹುಡುಗರು ಮಾತ್ರ ಮುಂದಿನ ಹಂತದ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ ನೋಡಿದ್ದು. ಕ್ಲಾಸ್ ರೂಂನಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಮಗ್ಗಿ ಹೇಳುವ ಶಿಕ್ಷೆ. ಗುಂಪಾಗಿ ಮಗ್ಗಿ ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭ. ಒಬ್ಬರೇ ಅಂದರೆ ನಾಲಗೆ ಹೊರಳದು. ಬೆತ್ತದ ರುಚಿ ಶತಿಸಿದ್ದ. ಅದರ ಭಯಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಸೇರಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ತಂಗಿ ತಮ್ಮಂದಿರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ 5ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹದಿನೈದು ಮಂದಿ ಪೈಕಿ ನಾನು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ಪದವಿ ಮುಗಿಸಿದೆವು. ಒಬ್ಬ ಎಸ್.ಎಸ್. ಎಲ್.ಸಿ. ಕಷ್ಟ ಅನ್ನಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶೂ ತಯಾರಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಶೂ ಷೋರೂಂ ಮಾಲೀಕ. ಒಬ್ಬನದು ತರಕಾರಿ ವ್ಯಾಪಾರ, ನಾನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರ. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕಾರ್ಡ್.

ಇದೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಾಗಿದ್ದು ಹಿರಿಯರು, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಹಿತೈಷಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನವನ್ನೂ ಅಧಿಕೃತವೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಹಾರೈಸಿದಾಗ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: [feedback@sudha.co.in](mailto:feedback@sudha.co.in)

## ಹೊಸ ಕಾದಂಬರಿ



## ಬದುಕು ಮನ್ನಿಸು ಪ್ರಭುವೇ...

ಬದುಕನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪಡುವ ಶ್ರಮ, ಮಾಡಬೇಕಾದ ತ್ಯಾಗ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಏನಿಲ್ಲ ಒದ್ದಾಟದ ನಂತರದ ಬದುಕು ನಾವು ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಇರುತ್ತದೆಯೆ? ನಾವು ಬಯಸಿದ್ದೆಲ್ಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೆ? 'ಪ್ರಾಪ್ತಿ'ಯ ಕಥಾನಾಯಕ ಚಿದಾನಂದ ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದೇನು? ಅವನಿಗೆ ದೊರಕಿದ್ದೇನು? ಬದುಕು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೀರಿ ಬೆಳೆಯುವ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಸುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೃತಿ 'ಪ್ರಾಪ್ತಿ'. ಮುಂದಿನ ವಾರದಿಂದ ಧಾರಾವಾಹಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಲಿದೆ, 'ಸುಧಾ' ಓದುಗರ ನೆಚ್ಚಿನ ಕಾದಂಬರಿಗಾರ್ತಿ **ವಸುಮತಿ ಉಡುಪ** ಅವರ ಅನುಭವ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಹೊಸ ಕಥನ - 'ಪ್ರಾಪ್ತಿ'.

## ಮುಂದಿನ ವಾರ ಆರಂಭ